

La Beckett

PIEDRA Y ENCRUCIJADA

de Paco Zarzoso

Direcció: Marcos Sproston

Companyia Hongaresa de Teatre

Sala d'assaig. Del 21 al 31 de gener de 2021

Una producció de Companyia Hongaresa de Teatre i Bello Público

Dossier de premsa

Presentació

El andamiaje de este proyecto se basa en dos piedras angulares que ninguna anula a la otra y ambas se complementan: por un lado, el juego en torno a la representación teatral y por otro una función en la que hablamos de temas tan universales como los conflictos generacionales, las relaciones con nuestros padres y nuestros hijos y más importante todavía: las decisiones de vida, qué camino tomar en nuestras propias encrucijadas. Este es un trabajo que bascula entre la representación abstracta, el realismo chejoviano, la metateatralidad o el humor absurdo. Estos cambios o combinaciones de registro se hacen con total libertad y muchas veces sin ningún tipo de transición. *Piedra y encrucijada* es algo muy difícil de definir porque no es una sola cosa.

Todo el tiempo se produce un diálogo o un juego entre lo biográfico y lo teatral. Algo biográfico con el interés (más o menos morboso) que siempre suscita, la sensación en el público de “esto es verdad”, “basado en hechos reales” (o lo que es mejor: el continuo cuestionamiento de ello “¿esto será real? ¿o se lo habrán inventado?”) y a la vez todo lo contrario, lo teatral y lo metateatral: romper cada vez la cuarta pared para que el público no se acomode cuando se ha establecido un registro concreto. Mostrarle al público cada vez que esto es una representación, que todo esto es mentira, enseñar el truco, que aquí hay focos y actores, que la piedra no habla de verdad y por ello sacamos un altavoz que lleva detrás, que el público se ha emocionado por algo falso pero que desde la falsedad es sincero y quizá, de cierta manera, real.

La obra habla del entusiasmo, de la pasión, de la vida, de qué es la vida para cada uno, no del sentido de la vida, de las ganas de tener una vida digna, de cómo ser felices, de la gente que está loca, de la gente que está loca por vivir, loca por sobrevivir, loca por hacer teatro o cine o lo que sea... ¿Para qué sirve el teatro sino para tener pasión por la vida?

Companyia Hongaresa de Teatre

Sinopsi

Una pedra. Una pedra i una cruïlla de camins. De la pedra surt la veu d'un autor teatral, un demiürg que ens situa en un erm aragonès. Aquest dramaturg ens avisa de l'entrada a escena d'un actor. Aquest triga a sortir, té pànic a l'escena. Quan finalment ho fa, descobrim que autor i actor que estan en escena són la mateixa persona, que al seu torn és el dramaturg real de la peça. Més endavant, Paco Zarzoso dialoga amb el fantasma d'un altre Paco Zarzoso: el seu pare, amb el seu fill, Marcos Sproston, també director de l'espectacle, i amb la seua dona, Lola López.

Piedra y encrucijada és també un gran manifest poètic d'amor al teatre, on el protagonista es troba davant la seua cruïlla personal però es transforma en el portaveu d'altres cruïlles i temes universals, com ara els conflictes generacionals, les relacions entre pares i fills i les decisions vitals

Piedra y encrucijada es va estrenar el 26 de abril de 2019 a la Sala Espacio Inestable de València i ha recorregut el Festival de Polinyà Íntim, Festival de Teatro Mercosur (Córdoba, Argentina), Sala ½ Mundo de Buenos Aires, Muestra de Teatro de Autores Contemporáneos de Alicante, Sala Ultramar (València), Madrid, Salamanca, Lognoño, Santander, Valladolid...

Aquest espectacle forma part del Cicle Lluïsa Cunillé

Un espectacle de la Companyia Hongaresa de Teatre, fundada per Lluïsa Cunillé, Lola López i Paco Zarzoso l'any 1995 amb la voluntat d'escriure, dirigir i estrenar espectacles plegats. Després de vint-i-cinc anys de trajectòria i amb motiu del cicle que dediquem a l'autora, considerem del tot necessari que aquest projecte vital i artístic ens hi acompanyi. *Piedra y encrucijada* es va estrenar el 26 d'abril de 2019 a la Sala Espacio Inestable de València i des d'aleshores ha recorregut nombroses sales d'Espanya i Argentina.

Fitxa artística

Autoria: Paco Zarzoso

Direcció: Marcos Sproston

Repartiment: Lola López, Marcos Sproston i Paco Zarzoso

Col·laboració especial: Marcelo Márquez

Escenografia: Los Reyes del Mambo

Il·luminació: Ximo Olcina

Tècnic: Marcos Sproston

Imatge: Saúl García

Fotografies: Jordi Pla

Producció: Blanca Martínez

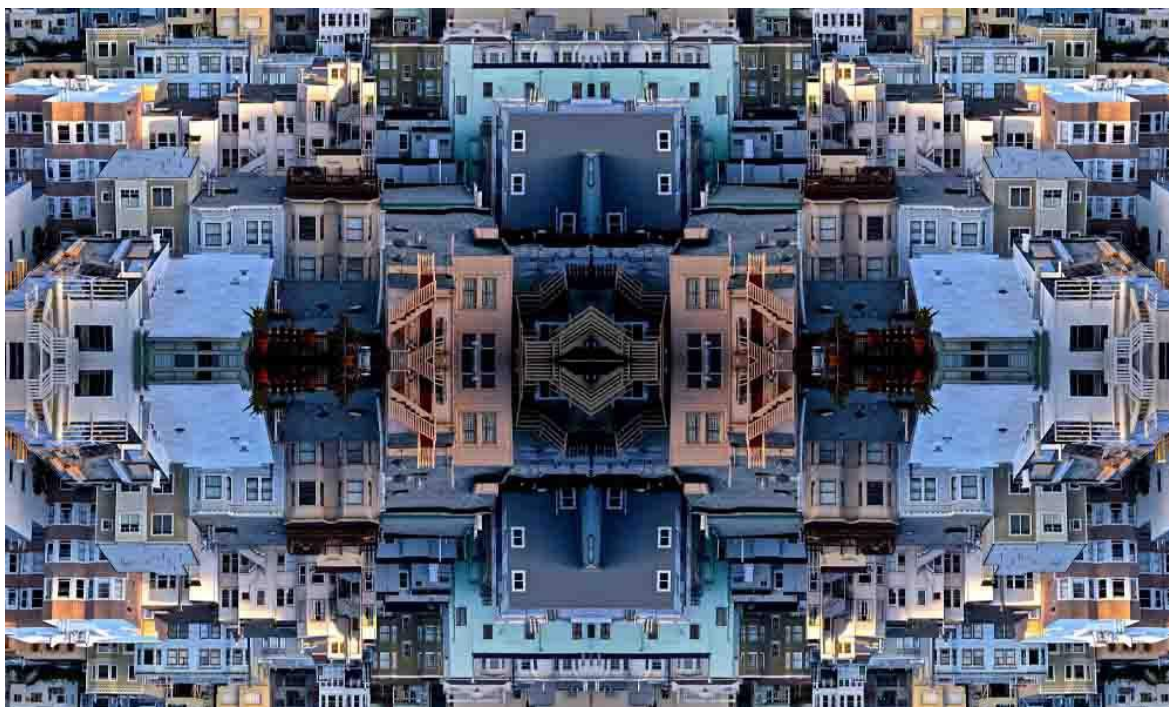
Durada: 55 min

Obra dedicada al nostre amic i company Damian Gonçalves

Una coproducció de Companyia Hongaresa de Teatre i Bello Público

Cicle Lluïsa Cunillé

Del 12/01 al 14/02/21

Lluïsa Cunillé és una de les figures més originals i innovadores de la literatura dramàtica d'avui en dia a Catalunya. El cicle que li dediquem té l'objectiu d'aprofundir en la seva obra i d'oferir mirades noves i alternatives a les ja establertes, per tal de submergir-nos en les fissures, els claroscurs i les absències que tan sovint ens presenta aquest cabdal corpus dramàtic.

Els mons creats per Cunillé són d'una estranyesa desconcertant i al mateix temps fascinadora. Tot situant-nos fora del 'normal', en una significació fracturada pel dubte i els límits del que es pot simbolitzar, l'obra de Cunillé planteja moltes més preguntes que respostes: els seus textos tenen una qualitat enigmàtica, plena d'indeterminacions, que mai ens permet fer-ne lectures unívocues. Amb aquest cicle volem endinsar-nos en les llacunes i les besllums de l'obra de Lluïsa Cunillé, els seus interrogants permanentment oberts – no per donar-hi una resposta, ni per il·luminar-los, sinó perquè ens convoquen a una conversa sobre les nostres existències humanes, el llenguatge amb què les construïm i la naturalesa mateixa del teatre.

Comissariat: **Josep-Anton Fernàndez** i **Adriana Nicolau** (UOC)

Organitzen: **Sala Beckett** i **Universitat Oberta de Catalunya**

Companyia Hongaresa de Teatre

La Companyia Hongaresa va ser fundada fa 25 anys per Lluïsa Cunillé, Lola López i Paco Zarzoso. En el seu recorregut han produït més de vint-i-cinc espectacles, sempre amb un compromís per la paraula i la complexitat humana.

Una companyia valenciana d'origen poc funcional o racional, sorgida pel desig puntual d'estrenar una obra junts i que acabés convertit en un projecte vital amb la voluntat d'escriure, dirigir i interpretar moltes més obres junts.

Un dels reptes complerts de la companyia durant aquests anys és que cada producció suposés l'estrena d'un text nou, ja sigui dels autors de la pròpia companyia o d'altres.

A cada nova proposta, tant textualment com escènica, batega l'intent de l'Hongaresa d'explorar nous camps teatrals, els quals l'han animat a experimentar amb tots els gèneres, des de la tragèdia al cabaret metafísic passant per la tragicomèdia o el vodevil postdramàtic.

Ja es tracti de la revisió escènica de les seves obres ja estrenades, producció pròpia de textos inèdits o l'escriptura i coescriptura de nous textos, la intenció de la companyia ha estat sempre investigar i experimentar els diferents mecanismes dramàtics evitant repetir fórmules.

L'Hongaresa ha demostrat durant tota la seva trajectòria teatral un decidit i sòlid compromís i posicionament ètic i estètic que es reflecteix en les seves obres.

Al llarg d'aquests anys, l'Hongaresa ha estrenat més d'una vintena de peces que s'ha pogut gaudir en teatres com el Centro Dramático Nacional, Teatre Lliure de Barcelona, Teatro Español, Festival Internacional de Sitges, Fira de Tàrraga, Escena Contemporànea de Madrid, Festival VEO (València), Feria de Teatro de Huesca, Festival Internacional Los Veranos de la Villa (Madrid), Muestra de Autores Contemporáneos de Alicante, Festival Internacional de Agüimes (Canàries), Festival Internacional Sevilla Mira al Sur, Festival BAD de Bilbao, Festival Internacional de Ourense, Teatro Bretón de los Herreros (Logronyo), Teatro Rialto (València), Teatro Talía (València), Teatro Zorrilla (Badalona), Corral de Comedias (Alcalá de Henares), Teatro Municipal de Palma de Mallorca, Teatro La Fundación de Sevilla, Sala Beckett de Barcelona, Sala Cuarta Pared (Madrid), Sala

Moratín (València), La Fundición (Bilbao), Sala Nasa (Santiago de Compostela), Sala Canto de la Cabra (Madrid), Festival Mercosur (Argentina), Festival Internacional de artes de Cali (Colòmbia), MEC Programa 2008 (Uruguai), Teatro Enrique Buenaventura (Santiago de Cali-Colòmbia), Teatro DUOC de Viña del Mar (Xile), Ciudad de las Artes de Córdoba (Argentina), Sala Elkafka de Buenos Aires (Argentina).

Amb el muntatge de *Piedra y Encrucijada*, l'Hongaresa i Paco Zarzoso, han dissenyat el que possiblement ha estat l'espectacle més arriscat i trencador de la seva carrera.

L'autor i intèrpret, Paco Zarzoso

Dramaturg, actor i director. Durant els anys de vida de la Companyia Hongaresa de Teatre, n'ha estat l'administrador, i comparteix les funcions de director artístic juntament amb Lola López i Lluïsa Cunillé, les altres fundadores de la companyia. Porta més de 20 obres estrenades com a autor i ha dirigit al voltant d'un quinzena d'espectacles.

Entre les seves peces teatrals, destaquen *L'eclipsi* (2014), *Hilvanando cielos* (2013), *El alma se serena* (amb Lluïsa Cunillé, 2010), *L'última paraula* (2009), *El mal de Holanda* (2008), *Tiempo luego existo* (2007), *Ciudadano Sade* (2007), *Arbusht* (2006), *Solo ante el delirio* (2005), *Exilio* (2004), *El páramo donde fue herido de muerte Jorge Manrique* (2003), *El hipnotizador* (2002), *Húngaros* (amb Lluïsa Cunillé, 2002), *Ultramarinos* (1999), *Cocodrilo* (1998), *Valencia* (1997), *Umbra* (1996) o *Viajeras* (amb Lluïsa Cunillé, 1996).

També ha rebut diversos premis, entre els quals destaquen el Marqués de Bradomín 1996 i l'Enrique Llovet 1997 per *Umbra*, el Max Aub 1998 dels Teatres de la Generalitat per *L'altre* (traducció al valencià d'*Umbra*), el Premi de la Crítica de València 1998 per *Cocodrilo*, el Premi SGAE de teatre 1998 per *Mirador*, i el Premi Ciutat de Barcelona 1999 al millor espectacle i el Premi Serra d'Or al millor espectacle per *Ultramarins*.

D'aquest autor, a la Sala Beckett s'hi han pogut veure *Intempèrie* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 1996), *Valencia* (1997), *Ultramarins* (1999), *Viajeras* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2001), *El hipnotizador* (2003), *Vianants* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2004), *El alma se serena* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2010), *Paco e Isabel* (2010), *Umbra* (2010) i *Salón primavera* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2013).

El director i intèrpret, Marcos Sproston

Marcos Sproston, fill de Paco Zarzoso encara que amb un altre cognom, va néixer a Londres l'any 1994. Ho vulgui o no, creix amb la concepció del teatre com a quelcom que forma part inseparable de la vida.

Llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat Jaume I de Castelló, ha dirigit quatre curtmetratges. Es forma en diversos cursos impartits per professors com Gràcia Querejeta, Verónica Segoviano, Denise Despeyroux o Paco Zarzoso. Treballa i aprèn en diferents facetes de l'ofici teatral: actor, ajudant de direcció, espai sonor... Fora de l'Hongaresa ha treballat amb professionals com Mariano Stolkiner, Xavo Giménez o Rafa Ponce (amb qui l'uneix una forta connexió estètica i teatral).

L'any 2018 s'estrena com a director amb la primera versió de *Piedra y encrucijada* al festival Cabanyal Íntim.

Funda la companyia Bello Público amb la qual dirigeix *Azulejos así ya no fabrican* de Cristina Martínez a Russafa Escénica.

L'actriu, Lola López

Lola López és actriu, directora, dramaturga i fundadora de la Companyia Hongaresa de Teatre juntament amb Lluïsa Cunillé i Paco Zarzoso. És llicenciada en Art Dramàtic per l'ESAD de València i es va postgraduar a la London Academy of Music and Dramatic Art (LAMDA) de Londres. L'any 1995, tot just tornant de Londres, guanya el Premi de la Crítica de Barcelona a Millor Actriu per la seva interpretació a l'obra *Liberación*.

La formació de Lola López és tan extensa i completa com la seva carrera com actriu i directora. Ha estudiat amb John Strasberg i Calixto Bieito, i s'ha format en cursos i tallers diversos com a la Weber London Academy, l'Odin Theatre, amb José Sanchis Sinisterra, Victòria Santacruz, Esteve Grasset, Pere Planella, José Carlos Plaza, Sergi Belbel, etc. Ha col·laborat amb la Royal Shakespeare Company i el Notting Hill Gate Theatre (juntament amb els directors Stephen Daldry i Laurence Boswell). Les seves interpretacions l'han portat als millors escenaris d'Espanya i Llatinoamèrica (Argentina, Uruguai, Xile...).

Informació pràctica

Piedra y encrucijada

de Paco Zarzoso

Direcció: Marcos Sproston

Amb: Lola López, Marcos Sproston i Paco Zarzoso

Del 21 al 31/01/2021

De dijous a dissabte, 19h

Diumenge, 18h

Sala d'assaig

Una producció de Companyia Hongaresa de Teatre i Bello Público

El cicle Lluïsa Cunillé està organitzat per:

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Amb el suport de:

Amb el patrocini de:

Més informació

www.salabeckett.cat

Bàrbara Branco / Núria Olivé (La Tremenda)

premsa@salabeckett.cat

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 660392994 (Bàrbara)

www.salabeckett.cat